

Dosar nr. 3r-180/2022

2-20118729-01-3r-06062022

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr. Dașchevici, Gh. Mîra)

DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Constantin Arnăutu, Sergiu Boaghe, Valeriu Daraban, Dumitru Sarancii,
Vladimir Stadnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la
contestarea actelor administrative, obligarea stabilirii și achitării alocației, precum și
încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva încheierii din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost declarat inadmisibil apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,
împotriva hotărârii din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,
c o n s t a t ă:

La 29 septembrie 2020, Constantin Arnăutu, Sergiu Boaghe, Valeriu Daraban,
Dumitru Sarancii, Vladimir Stadnic au depus cerere de chemare în judecată în
contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire
la contestarea actelor administrative, obligarea stabilirii și achitării alocației, precum
și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a
fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Arnăutu,
Sergiu Boaghe, Valeriu Daraban, Dumitru Sarancii și Vladimir Stadnic împotriva
Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității
refuzurilor, obligarea stabilirii și achitării alocației, încasarea cheltuielilor de
asistență juridică. A fost anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.
A-1707/20 din 25.08.2020 în privința reclamantului Constantin Arnăutu și a fost
obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili și achita reclamantului
Constantin Arnăutu alocația de stat pe perioadele august 2012 - decembrie 2019,
precum și pentru anul 2020 în mărime integrală, conform Legii cu privire la
protecția socială suplimentară a unor categorii de populație nr. 121-XV din
03.05.2001. Au fost încasate din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în
beneficiul lui Constantin Arnăutu cheltuielile de asistență juridică în mărime de

2000 de lei.

A fost anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1706/20 din 25.08.2020 în privința reclamantului Sergiu Boaghe și a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili și achita reclamantului Sergiu Boaghe alocația de stat pe perioadele august 2012-decembrie 2019, precum și pentru anul 2020 în mărime integrală, conform Legii cu privire la protecția socială suplimentară a unor categorii de populație nr. 121-XV din 03.05.2001. Au fost încasate din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Sergiu Boaghe cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei.

A fost anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. D-1705 din 25.08.2020 în privința reclamantului Daraban Valeriu și a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili și achita reclamantului Valeriu Daraban alocația de stat pe perioadele august 2012-decembrie 2019, precum și pentru anul 2020 în mărime integrală, conform Legii cu privire la protecția socială suplimentară a unor categorii de populație nr. 121-XV din 03.05.2001. Au fost încasate din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Valeriu Daraban cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei.

A fost anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. S-1709 în privința reclamantului Dumitru Sarancii și a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili și achita reclamantului Dumitru Sarancii alocația de stat pe perioadele august 2012-decembrie 2019, precum și pentru anul 2020 în mărime integrală, conform Legii cu privire la protecția socială suplimentară a unor categorii de populație nr. 121-XV din 03.05.2001. Au fost încasate din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Dumitru Sarancii cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei.

A fost anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. S-1711/20 în privința reclamantului Vladimir Stadnic și a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a stabili și achita reclamantului Vladimir Stadnic alocația de stat pe perioadele august 2012-decembrie 2019, precum și pentru anul 2020 în mărime integrală, conform Legii cu privire la protecția socială suplimentară a unor categorii de populație nr. 121-XV din 03.05.2001. Au fost încasate din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Vladimir Stadnic cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data 15 octombrie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel nemotivat (f.d.138), solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii contestate. Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel motivat la data de 03 februarie 2022, ora 17:31.

Prin încheierea din 17 februarie 2022 a fost declarat inadmisibil apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 29 septembrie 2021, din motivul neîndeplinirii în termen legal a motivării cererii de apel.

La 23 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de recurs împotriva încheierii instanței de apel din 17 februarie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheiere de repunere în termen a cererii de apel.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de

apel deoarece la 04 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, le-a fost comunicată hotărârea motivată a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 septembrie 2021. Respectiv, termenul de depunere a apelului motivat a început a curge de la 05 ianuarie 2022, ziua imediat următoare datei notificării, iar data limită de depunere a apelului motivat a fost data de 03 februarie 2022, ora 24.00.

Astfel, cererea de apel motivată a fost depusă la Curtea de Apel Chișinău la data de 03 februarie 2022, ora 17.31, prin intermediul poștei electronice.

În temeiul celor expuse, a considerat că cererea de apel motivată expediată prin intermediul poștei electronice, a fost depusă în termenul legal.

La 06 iunie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa reclamantilor Constantin Arnăutu, Sergiu Boaghe, Valeriu Daraban, Dumitru Sarancii, Vladimir Stadnic copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, care a fost notificat ultimilor, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.89-91). Materialele cauzei atestă că, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv, și nu au depus referințe până la data examinării recursului.

În conformitate cu art.191 alin.(5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților.

Examinând recursul, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care declară recursul inadmisibil.

Potrivit art.242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Totodată, în sensul art.241 alin.(3) din Codul administrativ, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, prevederile art.233 din cap.III din cartea a treia din Codul administrativ reglementează condițiile de formă și conținut față de cererea de apel și prin urmare față de cererea de recurs.

Așa, prin prisma dispozițiilor art.236 alin.(2) lit.d) din cap.III din cartea a treia

din Codul administrativ coroborate cu prevederile art.241 alin.(3) și art.242 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit.

Concomitent, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificare a securității raporturilor juridice. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Subsecvent, conform art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

Conform art.97 alin.(3) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Potrivit art.109 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Materialele cauzei atestă că la 17 februarie 2022 Curtea de Apel Chișinău a

pronunțat încheierea, prin care s-a declarat inadmisibil apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.162-166).

Materialele cauzei atestă că, potrivit inscripției inserate pe avizul poștal nr.DS8006399275AS, se confirmă faptul că recurentul Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 10 martie 2022 a recepționat încheierea din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.168).

Distinct, se reține că încheierea nominalizată a fost plasată pe Portalul Național al Instanțelor: www.ca.instante.justice.md.

La 23 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, recurentul Casa Națională de Asigurări Sociale a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție cerere de recurs împotriva încheierii din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.181, 182-185).

Ulterior, la 23 mai 2022 recurentul Casa Națională de Asigurări Sociale prin intermediul poștei electronice a expediat în adresa Curții de Apel Chișinău cererea de recurs împotriva încheierii instanței de apel din 17 februarie 2022 (f.d. 171, 172-173).

Astfel, instanța de recurs constată cu certitudine că, cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva încheierii recurate a fost înregistrată la Curtea de Apel Chișinău la 23 mai 2022, cu omiterea evidentă a termenului legal prevăzut la art.242 din Codul administrativ, fără însă a solicita repunerea în termen a actului de procedură.

La acest capitol, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează prevederile art.242 din Codul administrativ, care cert, expres și imperativ stipulează că, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din sensul normei de drept citate supra, rezultă că după notificarea încheierii instanței de apel, recurentul urmează să depună recursul motivat în interiorul termenului legal de 15 zile și nemijlocit la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, la caz, la Curtea de Apel Chișinău.

Ține de notat că regula impusă de legiuitor la art.242 din Codul administrativ, reprezintă o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice, care este dictată de cumularea a două condiții strict necesare și anume, în primul rând să fie prezentat recursul motivat în termen de 15 de zile de la notificarea încheierii instanței de apel, în al doilea rând acesta trebuie să fie depus la instanța emitentă, în speță, Curtea de Apel Chișinău, aceste dispoziții fiind obligatorii pentru participanții la proces, în caz contrar survin consecințele prevăzute la art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, iar valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Din cele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, deși recurentul Casa

Națională de Asigurări Sociale, prin intermediul poștei electronice, a depus recursul la data de 23 mai 2022, acesta, contrar dispozițiilor art.242 din Codul administrativ, n-a fost prezentat în termenul legal instanței competente (Curtea de Apel Chișinău) după cum sugerează imperativ legea.

Totodată, instanța de recurs reține că recursul depus la Curtea Supremă de Justiție la data de 23 martie 2022 nu poate fi considerat în termen, or, se consideră ca fiind respectate dispozițiile art.242 din Codul administrativ, doar în situația în care recursul motivat este prezentat (depus) nemijlocit la instanța emitentă, în speță Curtea de Apel Chișinău, cu respectarea termenului de 15 zile de la notificarea încheierii instanței de apel, ceea ce, la cazul din speță, nu a fost respectat, fapt ce impune aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută de art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, prin declararea acestuia ca inadmisibil.

În speță, culpa că Casa Națională de Asigurări Sociale a depus tardiv cererea de recurs nu se datorează Curții de Apel Chișinău, care a respectat corespunzător prevederile legale de notificare a actului de procedură, dar ultimei care nu a întreprins suficiente măsuri, după cum sugerează și jurisprudența CEDO de a-și proteja drepturile de acces la instanță și de a îndeplini actul de procedură în termenul prevăzut la art.242 din Codul administrativ, manifestând în acest sens un comportament de rea-credință la folosirea drepturilor sale procedurale.

La acest capitol se rețin prevederile art.24 alin.(1) din Codul administrativ, care statuează că, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.242 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage drept consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Contrar acestor prevederi, recurentul Casa Națională de Asigurări Sociale, fiind cea interesată de soluționarea prezentului litigiu în ordine de recurs, nu a depus diligența necesară ca să îndeplinească obligațiile sale cu bună-credință, în vederea interesării la intervale de timp rezonabile de soarta dosarului respectiv, pentru a nu omite termenul legal, care este unul imperativ, de depunere a recursului împotriva încheierii contestate conform rigorilor, cu solicitarea după caz, repunerii în termen a actului de procedură în conformitate cu legislația în vigoare.

În conformitate cu prevederile art.65 alin.(1), (2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Din materialele cauzei, precum și din conținutul recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, instanța de recurs reține că ultima n-a făcut uz de prevederile art.65 alin.(1) din Codul administrativ și nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

Din cele menționate, se impune declararea recursului depus de Casa Națională

de Asigurări Sociale ca inadmisibil în temeiul art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ în coroborare cu art.236 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, or, exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal, atrage în consecință decăderea din acest drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

În conformitate cu art.36 alin.(2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv și indiferent al recurenteii, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție amintește că art.6 §1 din Convenția Europeana a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.

Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate.

Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov

c. Ucrainei, conform căroră, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere faptul că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

Conform art.191 alin.(5), art.241, art.242 și art.243 alin.(1) lit.a) și alin.(2) în coroborare cu art.236 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se declară inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva încheierii din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Arnăutu, Sergiu Boaghe, Valeriu Daraban, Dumitru Sarancii, Vladimir Stadnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea stabilirii și achitării alocației, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru